

[Boligministeren.]

lerne for huslejen med henblik på at sikre en socialt afbalanceret samlet boligløsning.

2. Bestræbelserne for at nå frem til et normaliseret boligmarked må fortsætte således, at de boligsøgende får mulighed for frit at sikre sig den lejlighed eller ejerbolig, de ønsker, til en rimelig boligudgift. På lejeområdet må — i overensstemmelse med de regler, som organisationerne på lejemarkedet i sin tid er nået til principiel enighed om — sikres lejerne en almindelig beskyttelse mod opsigelse, ret til medindflydelse ved ejendommens drift og ret til bytte af lejlighed.

3. Boligsikringsordningen må bibeholdes som middel til at sikre lejere med små indtægter mulighed for at bo under tilfredsstillende forhold.

4. Der må søges gennemført en ændret finansieringsordning for nyt almennyttigt boligbyggeri, som kan sikre et passende almennyttigt nybyggeri til en leje, som kan betales af husstande med jævne indtægter. Ordningen må bygge på en øget selvfinansiering, således at de offentlige bidrag til byggevirksomheden kan afvikles i løbet af en kortere årrække.

5. Boligbyggerilovens bestemmelser om støtte til kollegiebyggeri må ændres med henblik på i øget omfang at sprede boliger for unge under uddannelse i det almindelige boligbyggeri, herunder det almennyttige boligbyggeri.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Forslagsstilleren (Birgit Busk) (FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen, idet jeg henviser til forslaget tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om indførelse af enhedsskat.

I 1973 var den samlede udskrivningsprocent 17,5, hvis man boede i Gentofte kommune, men 24,5, hvis man boede i Ålborg.

Disse tal er egentlig motivering nok for forslaget.

Vi bør ikke leve med så store skatteforskelle inden for et så lille område som Danmark.

Det er de fattige kommuner, de kommuner, der er ringest udviklet, der har de højeste skatter. Det er urimeligt at byde de vanskeligst stillede det værste.

Vi har haft talrige udligningsordninger, som efterhånden har bødet en del på ulighederne, men ingen af disse ordninger har kunnet nivellere forskellene. Der er dog nu skabt en sådan forståelse for det værdifulde i at kunne vælge bopæl overalt i Danmark, at en landsomfattende solidaritet nu kan og bør realiseres.

Der er mange sammenfaldende argumenter for en enhedsskat:

Borgerne bliver stillet lige uanset bopæl. Kommunerne bliver stillet lige i forhold til deres behov.

Kommunerne får større frihed for at prioritere inden for deres budget og skal ikke føre politik på skatteprocenten, men alene på den bedst mulige udnyttelse af rådighedsbeløbet.

Diskussionen mellem stat og kommuner om indordning under en fælles økonomisk politik forenkles.

En langsigtet planlægning bliver mulig for såvel stat som kommuner.

Forslaget indebærer så væsentlige forenklinger på refusionsområdet og for kildeskatten, at det næppe er nødvendigt at pege på de administrative fordele.

Der har i den senere tid udviklet sig en sympati for bloktilskud til kommunerne på forskellige områder til erstatning for de eksisterende mekaniske refusioner fra stat til kommuner. Disse bloktilskud skal ydes efter behovskriterier, men således, at kommunerne stilles friere med hensyn til anvendelsen af den enkelte krone.

Enhedsskatten er den konsekvente gennemførelse af bloktilskudstanken overalt. Kommunerne får principielt fri rådighed over deres skattebeløb, men for at sikre ligelig service for borgerne i alle kommuner må folketinget nødvendigvis foreskrive og garantere minimalydelse for alle kommunernes serviceområder over for borgerne, således at selv den mest påholdende kommune må holde en standard, der svarer til landsgennemsnittet.

Valget af behovskriterierne vil give anled-